

Yarım əsrin həsrəti, bir günün ülfəti (Məzunların görüşü)

Düz yarım əsir idi onlar bir-birindən ayrılmışdı. O vaxtlar gəncliyin ən coşub-cağlayan, arzuların aşib-dاشan vaxtları idi. Uşaqlıq və yeniyetməlik dövrü də arxada qalmışdı. Ürəklərdə yalnız bu dövrdən qalan xatirələr yaşandı.

Sədiyar Səfərəliyev deyirdi: yaxşı yadimdadır, biz orta məktəbi bitirib, buraxılış

ləri yadından çıxmadi. Hərədən xeyallar keçmiş qayıdır: Görəsən, dəcəl Rəsul, özündən razı Əşrəf, Totiq, adı səhvə görə tez incik düşən Simuzər, Qalibə, Sevil, heç kəslə hesablaşmaq istəməyən Rəna, Validə, Həqiqət, yoldaşlığa sədaqətli Elxan, Rafiq, Nureddin indi haradadırlar, necədirler, nə işlə məşguldurlar? Bu sor-

dən sonra həmin şəhərlərə və digər rayonlara ixtisasları ilə əlaqədar təyinatla isə göndərilmişdi. Bu kadrların bəziləri işlədikləri şəhər və rayonlarda pensiya yaşı çata na qədər qalıb işləmiş, ailə qurmuş, ev-eşik sahibi olmuşlar. Məsələn, Faiq İbrahimli ali təhsil alıqdan sonra Mingəcevir İstilik Elektrik Stansiyasının tikinti-

imtahanlarını başa vurmüşduq. Qəbələ şəhər 1 №-li məktəbin həyətinə yığılmışdıq. Hamının üzündə-gözündə ayrıliga xas olan bədbinlik hiss olunurdu. Axi, 11 ilin hər 9-10 ayında demək olar hər gün bir məktəbdə, bir sənifdə görüşmüşük, böyüyüb, boyaba-

şa çatmışq, bir-birimizə öyrəşmişik, dilimiz-sirrimiz bir olub. Lakin doğma müəllimlərimizdən, ürəkləri, arzuları bir-birinə yaxın olan yoldaşlarımızdan ayrılmak çox çətin idi. Doğrudur, həyatında hamı bu hissileri yaşayır. Ancaq mənə elə gəldi ki, biz daha çox mehriban, da-ha çox səmimi olmuşduq. Ona görə də bu ayrılıq bizim üçün çətin və mürekkeb, ürəklərimizi riqqətə getirən bir an idi.

Ancaq bu ayrılıq həqiqətən olduqca mürəkkəb, anlaşılması bir çox məqamlarda dərk edilə bilməyən, sirlili-soraqlı həyatın tələbi idi. Onlar ayrılmalı idilər və ayrıldılar da. Hərəsinin yolu bir səmtə düşdü. Kimisi ali məktəblərə, kimisi orta ixtisas məktəblərinə, kimisi də istehsalata yollandı. Sonralar onların bir çoxları respublikanın şəhər və rayonlarında, hətta respublikadan kənar şəhərlərdə məskunlaşdırılar, ailə qurdular, ev-eşik sahibi oldular, necə de-yərlər, həyat onları ayrı-ayrı məskənlərdə öz ağışuna aldı.

Bələcə aylar ötdü, illər kecdi. Nağıllarda deyildiyi kimi zamanın atı çox yüyürik olurmuş. Orta təhsil illərindən nə az, nə çox—50 il, yarım əsr arxada qaldı. Lakin heç kəsin orta məktəb il-

ğular, xatirələr, nəhayət bir gün dilə gəldi. Rayonda yaşayan Sədiyar Səfərəliyev, Adil Kərimov, Sevil Talibova, Rəsul Kərimov qərara gəldilər ki, məzunlarla bir görüş keçirsinlər. Böyük çətinliklər olsa da görüş baş tutdu.

1965-ci ildə şəhər 1 nömrəli tam orta məktəbi «a» və «b» sinifləri üzrə bitirən 62 nəfərdən 18 nəfəri dünyasını dəyişmişdi. Bəziləri uzaq şəhərlərdə yaşıdı-ğı üçün görüşdə iştirak edə bilmədi. Nəhayət, 50 ilin qəribəlikləri, həsrəti ilə yaşayan 24 nəfər bir yerə cəmləşə bildi. Qəribəlik bir də burasında idi ki, onların hamısı baba, nənə, ciyinlərində ev, ailə, həyat yükü daşıyan, bununla bərabər ictimai həyatda fəallıq göstərən insanlar idilər. Bəziləri hətta respublikanın müxtəlif regionlarından—Bakıdan, Sumqayıtdan, Yevlaxdan, Mingəcəvirdən, Zaqataladan və başqa bölgelərdən gəlmisdir.

Məzunların respublikanın və o vaxtkı sovetlər itti-faşının bir sıra şəhərlərinə yayılmalarının da səbəbi vardi. Çünkü məktəbi bitirən 62 nəfər məzundan elə birinci il 54 nəfəri Azərbaycanın və digər respublikaların ali məktəblərinə qəbul olunması və məktəbləri bitirdik-

sində və istismarında, Rafiq Əliyev inşaatçı kimi Moldaviyada işləmişlər. R. Əliyev 1990-ci ildən Sumqayıta qayıtmış, orada işləmiş hazırlada da həmin şəhərdə yaşayır. Belələrinin sayını artırmaq da olar.

Lakin mətləbdən çox uzaqlaşmayaq. Məzunlar əvvəlcədən müəyyən edildiyi kimi Qəbələ şəhər 1 sayı tam orta məktəbin foyesinə toplaşdırılar. Əlbəttə, hər bir məzun içəri daxil olub bir-birini görəndə kövrək hissələr ürəkləri riqqətə gətirir, həyəcanlı anlar yaşanır. Artıq o çılğın, coşğun gənclik illeri arxada qalmış, nura-nı, müdrik yaş dövrü ilə əvəz olunmuşdu. Xatirələr anbaan çozələnir, hətta bəzəzi məzunlar gizlin-gizlin kövralırdı. Heç çoxları 50 il-dən sonra bu görüşə inanmırı. Bu görüş sanki bir yuxu, bir xəyal idi. Axi onların bəziləri 50 ildən sonra birinci dəfə görüşürdü.

Nəhayət, məzunlar məktəbin XI sinfinə daxil olurlar. Sinif lövhəsində aydın və iri hərflərlə yazılmışdı: «50 il-dən sonra görüş. Sizi təbrik edirik!» Lakin bir məsələ bu görüşə məyusluq abi-havası da qatıldı. Görüş zamanı onlara dərs deyən müəllimlərin yeri də görünürdü. Təessüf ki, onların hamısı dünyasını dəyişmişdi. 18

nəfər məzun da artıq həyatdan köçmüştü. Onların xatirəsi bir dəqiqəlik sükütlə yad edilir. Çox keçmir ki, məzunların şən zarafatları, o vaxtdan yadda qalan qeyri-adı xatirələr görüşün xoş əhval-ruhiyyəsini yavaş-yavaş artırır. Nəhayət, söhbət ötən 50 ildə kimin hansı həyat yolunu seçdiyi, bu həyat yolunu necə keçdiyinə gətirib çıxarıır. Aydin olur ki, məzunların əmək fəaliyyəti Azərbaycanın dahi oğlu Heydər Əliyevin ölkənin birinci şəxsi kimi hakimiyətə gəlmesi ilə eyni vaxta düşmüsdür. Heydər Əliyev siyasəti onların bir çoxunun

həyatında xüsusi əhəmiyyət kəsb etmiş, həyat yoluna nur çiləmiş, işiq saçmışdı. Bu nur, bu işiq onları rəhbər vəzifələrə də gətirib çıxarmış, istər müstəqillikdən əvvəl, istərsə də sonra dövlətə, xalqa namusla, vicdanla xidmət etmişlər. Onlardan Sevil Talibova, Sədiyar Səfərəliyev, Elxan Cəlibov və başqaları uzun illər partiya, sovet orqanlarında, müxtəlif rəhbər vəzifələrdə çalışmış, Simuzər İbrahimova, Rəna Abdullayeva, Rəsul Kərimov, Qalibə Kərimova, Həqiqət Şəfizadə, Qənimət İsgəndərova, Nərəddin Veliyev, Tofiq Surxayev 45 ildən çox müəllim işləmişlər. Çıxışlardan görünürdü ki, istər vəzifə sahibi kimi, istər mütəxəssis kimi, istərsə də istehsalatda işləyənlərin hamısının fəaliyyəti gənclərimiz üçün əsil təcrübə məktəbi olmuş, necə-neçə insanları düz həyat yolu-na səsləmişdir.

Məktəbin hazırkı direktoru Məhəbbət Rüstəmovə məzunları bu görüş münasibətilə təbrik etmiş, onlara uzun ömür və can sağlığı arzulamış, məktəbə gəlmələrini, şagirdlərlə görüşlər keçirmələrini məsləhət bilmişdir.

Sonra tədbir Qəbələ şəhərinin gəzməli-görməli yerlərinə, istirahət parklarına səyahətlə davam etmiş, axşam saatlarında «Xanlar» İstirahət Mərkəzində başa çatmışdır.

Məzunların ürəkləri kövrək hissələrə dolu olsa da bu görüş xoş əhval-ruhiyyə ilə başa catdı, bir günün ülfəti 50 ilin həsrətinə son qoydu.

Nadir ATAKİŞİYEV.

Ariçılıq sürətlə inkişaf etdirilir

Dağlıq və düzənlək əraziləri olan Qəbələ iqtisadi baxımdan çox sərfli sayılan arıçılığın inkişafı üçün münbət şərait vardır. Ariçılığın daha da inkişaf etdirilməsi, bu sahə ilə məşğul olan sahibkarların işinin əlaqələndirilməsi üçün Azərbaycan Ariçilar Birliyinin Qəbələ rayon şöbəsi yaradılmışdır.

«Ariçılıq haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun tələblərinə uyğun olaraq rayonda görülen işlərin nəticəsidir ki, bu sahəye maraqlı göstərən fiziki şəxslərin sayı ildən-ilə artır. Son bir ildə rayonda 34 fiziki şəxs fərdi arıçılıq təsərrüfatı yaratmış və 186 yeni arı ailəsi formalasdırılsın. Hazırda arıçılıqla məşğul olan fiziki şəxslərin sayı 630-a, arı ailələrinin sayı isə 1621-ə çatmışdır. Ötən il Qəbələ arıcıları 9 min 800 kilogram bal istehsal etmişlər. Bu il isə arıcıların 12 min kilogramdan çox məhsul əldə edəcəkləri gözlənilir. Bal toplanılmasına iyunun ortalarında başlanılaçaqdır.

Rayonun damazlıq təsərrüfətində arı ailələrinin sayının yaxın illərdə 2 dəfə artırılması nəzərdə tutulmuşdur.

Ramazan ayı ilə əlaqədar fatva verildi

Fətvara deyilir ki, hər il olduğu kimi bu il də Qafqaz Müsəlmanları İdarəsi Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Şamaxı Astrofiziqa Rəsədxanası ilə birlikdə Azərbaycan ərazisi üfüqünə uyğun olaraq Ramazan ayının əvvəli, namaz vaxtları, bu mühərrik ayın gündəlik duaları, eləcə də bayram tarixini əhatə edən xüsusi təqvim və yadداş kitabçası tərtib edib. Buna görə də dindarlıqla bölgələrdəki qazılara, səlahiyyətli nümayəndələrə, imam və axundlara ibadət məkanlarında bu təqvimə riayət etmələri vacib olduğu bildirilir.

Bu ilki hesablamlara əsasən, Ramazan ayının 1-i miladi təqvimlə iyun ayının 18-nə təsadüf edir. Eydül-Fitir Ramazan bayramı Şəvvəl ayının 1-nə, iyul ayının isə 18-nə təsadüf edir və həmin gün bayram namazı qılınır.

Fitrə zəkatının çıxarılması vaxtı Ramazan ayının son gündə çıxarılması və imkansızlara verilməsi islama vacib əməlliərdəndir. Qazılardan Şurasının qənaətinə görə, bu günkü güne uyğun olaraq adambığına 5-10 manat arası fitrə zəkatının verilməsi məsləhət görürlür.

«Qəbələ».